

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 października 2022 r., D. T. (skarżąca), wezwała radcę prawnego M. H., numer wpisu: (...) – (...), reprezentującego ją w postępowaniu przed (...) w sprawie z powództwa (...) S.A., (...) udzielenia wyjaśnień w zakresie:

1.

z jakiego powodu nie złożył odpowiedzi procesowej na pismo powoda z dnia 6.09.2021r., zgodnie z wezwaniem Sądu z dnia 17.03. 2022 r.,

2.

z jakiego powodu nie została poinformowana o rozprawie wyznaczonej na dzień 20.09.2022 r.,

3.

z jakiego powodu nie została poinformowana o wyroku zasądającym powództwo w całości, jaki zapadł na ww. rozprawie,

4.

z jakiego powodu nie została poinformowana o przysługującej jej ścieżce odwoławczej i nie została wyjaśniona formalna droga postępowania w tym zakresie.

Jednocześnie D. T. zażądała powtórnie:

1.

przekazania całości dokumentacji sprawy, zgodnie z art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2.

udostępnienia informacji o posiadanym ubezpieczeniu zawodowym zgodnie z art. 43 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Niniejsze wezwanie, D. T. doręczyła do wiadomości Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w formie wiadomości e – mail.

Pismem z dnia 2 listopada Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. W. (1), RD 126/22, wezwał D. T. do uzupełnienia złożonego zawiadomienia poprzez przesłanie złożonej skargi z własnoręcznym podpisem, przedłożenie kopii skierowanych wezwań do radcy prawnego M. H., przedłożenie innych dokumentów, które posiada w sprawie, w tym odpowiedzi radcy prawnego M. H..

W odpowiedzi na wezwanie, D. T. przesłała skargę z dnia 15 listopada 2022r., na radcę prawnego M. H., w uzasadnieniu której wskazała,

że w grudniu 2020 r., zawarła ze spółką (...) (KRS (...)), obecnie (...) Sp. z o.o., w której radca prawny M. H. jest współwłaścicielem, umowę o świadczenie usług (...). W ramach realizacji umowy, D. T. udzieliła umocowania do działania w sprawach sądowych, bez udzielenia odrębnej umowy zlecenia. Radca prawny M. H. przyjął od D. T. prowadzenie sprawy sądowej wniesionej przez (...) S.A.

W kwietniu 2021 r., radca prawny M. H. imieniu wnoszącej skargę, wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy (...), sygn. akt (...).

D. T. zarzuciła radcy prawnemu M. H., że jako jej pełnomocnik, pomimo wezwań Sądu, nie składał pism procesowych, nie poinformował o wyznaczonym terminie rozprawy, nie zawiadomił o zapadłym wyroku oraz jego skutkach jak również o przysługującej jej ścieżce odwoławczej. Radca prawny – jak dalej skarżąca - nie złożył wniosku o uzasadnienie orzeczenia, skutkiem czego orzeczenie stało się prawomocne pomimo, że składająca skargę wniosła o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku. D. T. zarzuciła również, iż w odpowiedzi na e-maila z dnia 28 września 2022 r., radca prawny M. H. wskazał, że powinna sama nadzorować swoje sprawy oraz zignorował wezwanie do wskazania polisy odpowiedzialności zawodowej.

Ponadto D. T. zarzuciła, że nie została zawarta umowa, czym radca prawny M. H., naruszył art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki radcy Prawnego. W ocenie składającej skargę radca prawny traktuje Spółkę jako podmiot przynoszący klientów do jego, indywidualnej działalności prawniczej a umowy zawierane przez Spółkę zastępują umowy zawierane bezpośrednio z pełnomocnikiem.

Na powyższe twierdzenia, składająca skargę dołączyła dowody i dokumenty potwierdzające jej zarzuty.

Z. Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. W. (1), oceniając treść skargi D. T., na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. akt RD 126/22 wszczęła dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego M. H..

W ramach pomocy prawnej, D. T. została dwukrotnie wezwana do stawienia się na przesłuchanie przed Z. Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w S., tj. na dzień 1 lutego 2023 r., oraz na dzień 27 lutego 2023 r. Mimo odbioru wezwań skarżąca nie stawiała się, w związku z powyższym Z. Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. pominął dowód z zeznań skarżącej.

W dniu 25 kwietnia 2023 r., radca prawny M. H. został przesłuchany przez Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcę prawnego E. W. (1). W trakcie wyjaśnień, radca prawny M. H., na usprawiedliwienie popełnienia zarzucanych mu czynów wskazał w szczególności na profil działalności prowadzonej Kancelarii (...), tj. doradztwo restrukturyzacyjne, w ramach której to działalności reprezentuje osoby zadłużone, tzw. multi – dłużników („zapętłonych w chwilówki, w lichwę”). Skarżąca była jedną z takich osób. Mając na uwadze, że w województwie (...) sądownictwo cywilne jest bardzo niekorzystne dla konsumentów, natomiast Sąd (...), gdzie Spółka (...) o.o. ma siedzibę, jest prokonsumencki, wskazane było – zdaniem radcy prawnego – złożenie pozwu o stwierdzenie nieważności umowy o kredyt przed Sądem w B.. Jak stwierdził w swoich wyjaśnieniach radca prawny M. D. (...) miała tego świadomość. Pozew został sporządzony, jednakże z uwagi na fakt, że skarżąca nie uściła z tytułu sporządzenia pozwu wynagrodzenia oraz nie wniosła od pozwu opłaty sądowej, pozew nie został złożony. Pozew przeciwko D. T. złożyła natomiast Spółka (...) Sp. z o.o. przed Sądem Rejonowym (...).

Jak dalej wyjaśnia radca prawny M. H., w sprawie toczącej się przed (...) – (...) o sygn. akt (...), w sporządzonych przez niego pismach procesowych wszystko zostało podniesione, wniesienie zatem kolejnego pisma procesowego było jego zdaniem niecelowe.

Jako przyczynę braku doręczenia D. T. wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 20 września 2022 r., sygn. akt (...), radca prawny M. H. wskazał, iż skarżąca w systemie prowadzonej przez niego Kancelarii (...) widniała jako osoba, z którą nie wiąże go umowa, skutkiem czego pracownicy kancelarii, którzy mają dostęp do jego portalu, nie przekazywali informacji

o wydanym w sprawie wyroku, skutkiem czego skarżąca takiej informacji nie otrzymała, jak również nie została pouczona o ścieżce odwoławczej, co zdaniem radcy prawnego nie powinno mieć miejsca. Jednocześnie w swoich

wyjaśnieniach, radca prawny M. H. wskazał, że w prowadzonej przez niego Kancelarii (...) zostały wprowadzone stosowne procedury celem wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości.

Odnośnie zarzutu dot. niewydania dokumentacji sprawy prowadzonej pod sygn. akt (...), radca prawny M. H. wyjaśnił, że akta zostały zarchiwizowane a skarżąca e-mailem z dnia 30 września 2022 r., została poinformowana, że po uiszczeniu kosztów przesyłki, zostaną jej przesłane. Na dzień składania wyjaśnień, akta sprawy nadal znajdowały się w Kancelarii (...) radcy prawnego. Natomiast co do zarzutu nie udzielenia informacji o posiadanym ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu, radca prawny M. H. wskazał, że uzyskał certyfikat ubezpieczenia, ostatecznie jednak nie został przesłany skarżącej, co zdaniem radcy prawnego, było działaniem nieprawidłowym.

Radca prawny M. H., w złożonych wyjaśnieniach, przyznał również że działał jedynie na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa, zamiast na podstawie umowy z klientem. Ponadto przedłożył do akt sprawy wyroki sądów ze spraw tożsamyh ze sprawą D. T., prowadzonych przez niego u innych klientów na okoliczność braku możliwości wygrania sprawy w apelacji (...) oraz wyroki Sądu rejonowego (...) na okoliczność, że najkorzystniej dla D. T. było skierowanie spraw do Sądu (...).

Jednocześnie radca prawny M. H. wniósł o wydanie na posiedzeniu orzeczenia skazującego i orzeczenie uzgodnionej z Z. Rzecznika Dyscyplinarnego kary w postaci upomnienia za każde przewinienie i kary łącznej upomnienia oraz poniesienia przez radcę prawnego kosztów postępowania w całości.

W dniu 28 kwietnia 2023 r., radca prawny M. H. przesłał do Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E. W. (1) e-mail, w którym załączył kopię pism z 27 kwietnia 2023 r., przesłanych do D. T. w sprawie zwrotu dokumentów prowadzonej sprawy, polisy OC (wraz z potwierdzeniem nadania) oraz akt sprawy (...).

Po przesłuchaniu w dniu 25 kwietnia 2023 r., radcy prawnego M. Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny E. W. (1) na podstawie

art. 313 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) wydała postanowienie z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt RD 126/22 o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu M. H., nr wpisu : (...)

Wnioskiem z dnia 10 lipca 2023 r., sygn. akt RD 126/22 Z. Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. W. (1) na podstawie art. 68¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) wniosła o ukaranie radcy prawnego M. H. obwinionego o to że:

1.

w bliżej nieokreślonym dniu w okresie od od dnia 17 marca 2022 r., do dnia 13 maja 2022 r., w S., działając jako pełnomocnik procesowy D. T. w sprawie z powództwa (...) polska S.A. (sygn. akt (...)) toczącej się przed (...) – (...)

w S., zaniechał złożenia, mimo zobowiązania Sądu z dnia 17 marca 2022r., pisma procesowego stanowiącego odpowiedź na pismo powoda z dnia 6 września 2021 r., co stanowi czyn naruszający obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie postanowień art. 8, art. 6 oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik

do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

2.

w bliżej nieokreślonym dniu w okresie od maja 2021 r., do października 2022r., w S., działając jako pełnomocnik procesowy pani D. T. w sprawie z powództwa (...) S.A. (sygn. akt (...)) toczącym się przed (...) nie informował pani D. T. o przebiegu sprawy, w szczególności
o rozprawie sądowej, która odbyła się w dniu 20 września 2022 r., oraz
o wydanym wyroku Sądu z dnia 20 września 2022 r., zasądzającym roszczenie, co stanowi czyn naruszający obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie postanowień art. 8, art. 6, art.12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik
do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych
z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

3.

w bliżej nieokreślonym dniu w okresie od dnia 20 września 2022 r., do dnia
11 października 2022 r., w S., działając jako pełnomocnik procesowy pani D. T. w sprawie z powództwa (...) S.A.
(sygn. akt (...)) toczącej się przed (...), nie przedstawił Pani D. T. informacji
o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od wyroku Sądu z dnia 20 września 2022 r., co
stanowi czyn naruszający obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie postanowień
art. 8, art. 6, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik do Uchwały Nr
3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie kodeksu Radcy
Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.
o radcach prawnych,

4.

w bliżej nieokreślonym dniu w okresie od 20 września 2022 r., do dnia
27 kwietnia 2023 r., w S., działając jako pełnomocnik procesowy Pani D. T., nie wydał Pani D. T., dokumentacji
sprawy prowadzonej pod sygn. akt (...), pomimo kierowania przez Panią D. T. wezwania do ich wydania, uzależniając
jednocześnie ich wydanie od uregulowania przez Panią D. T. należności, co stanowi czyn naruszający obowiązki
zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie postanowień art. 6, art. 46 Kodeksu Etyki Radcy
Prawnego
(stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22
listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o
radcach prawnych,

5.

W bliżej nieokreślonym dniu w okresie od dnia 20 września 2022 r., do dnia
27 września 2022 r., w S., działając jako pełnomocnik procesowy Pani D. T., w sprawie z powództwa (...) S.A. (sygn.
akt (...)) toczącej się przed (...) - (...)
w S., zaniechał złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia
i doręczenie wraz z uzasadnieniem wyroku Sądu wydanego w dniu 20 września 2022 r., co stanowi czyn naruszający
obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego tj. stanowi naruszenie postanowień art. 8, art. 6 oraz art. 12
ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego
Zjazdu Radców Prawnych z dnia
22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.
o radcach prawnych,

6.

W bliżej nieokreślonym dniu w okresie od 10 października 2022 r., do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów, w S., działając jako pełnomocnik procesowy pani D. T. w sprawie z powództwa (...) S.A., nie udzielił Pani D. T., pomimo zgłoszenia przez nią żądania, informacji o posiadanym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu, co stanowi czyn naruszający obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie art. 43 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

7.

W okresie od 18 grudnia 2020 r., do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów, w S., podjął się świadczenia pomocy prawnej na rzecz Pani D. T., która w dniu 18 grudnia 2020 r., udzieliła mu pełnomocnictwa procesowego tj. na rzecz klienta Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą (...) W., z którą to Spółką (...) zawarła umowę o świadczenie usług antywindykacyjnych z dnia 17 grudnia 2020 r., bez ustalenia z Panią D. T. zakresu świadczonej usługi prawnej, wysokości honorarium oraz sposobu jego wyliczenia, a także zasad ponoszenia opłat i wydatków co stanowi czyn naruszający obowiązki zawodowe oraz zasady etyki radcy prawnego, tj. stanowi naruszenie art. 43 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącym załącznik do Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W uzasadnieniu wniosku o ukaranie, Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny E. W. (1), przytoczyła treść postanowień art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz postanowień art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1, art. 43 ust. 2 i 3, art. 44 ust. 1 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wskazała, że zebrany w toku postępowania materiał dowodowy w postaci dokumentów przedłożonych do skargi oraz przeprowadzony dowód z wyjaśnień obwinionego radcy prawnego M. H., potwierdzają, że obwiniony dopuścił się zarzucanych mu deliktów dyscyplinarnych.

Jednocześnie Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny E. W. (1) wskazała, że mając na uwadze, że obwiniony przyznał się do zarzucanych mu czynów, przesłał skarżącej, po złożeniu wyjaśnień przed Z. Rzecznika Dyscyplinarnego, dokumenty prowadzonej sprawy, numer polisy oraz złożył wyjaśnienia, w świetle których, okoliczności popełnienia przewinień dyscyplinarnych i wina nie budzą wątpliwości a postawa obwinionego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, zasadnym jest wydanie orzeczenia skazującego radcę prawnego M. H. i orzeczenie wobec niego uzgodnionej przez radcę prawnego z Z. Rzecznika Dyscyplinarnego kary łącznej upomnienia oraz poniesienia w całości przez obwinionego kosztów postępowania.

Na rozprawie w dniu 6 września 2023 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przychylił się do wniosku Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E. W. (2) o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie łącznej kary upomnienia uzgodnionej z obwinionym albowiem w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, kara łączna upomnienia stanowi zbyt niską karę w stosunku do stopnia zawinienia popełnionych przez radcę prawnego przewinień dyscyplinarnych.

Orzeczeniem z dnia 23 października 2023 r., sygn. akt OSD 36/23 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. uznał radcę prawnego M. H., nr wpisu (...) – (...) winnego popełnienia wszystkich zarzucanych przewinień dyscyplinarnych i za każdy z czynów, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy

o radcach prawnych, wymierzył karę nagany oraz na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę łączną nagany. Jednocześnie na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy

o radcach prawnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2 900 zł płatnymi na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

W myśl art. 6 Kodeksu Etyki Rady (...) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Przez rzetelne wykonywanie czynności zawodowych należy rozumieć, że radca prawny wypełnia swoje obowiązki dokładnie, należycie, solidnie i odpowiedzialnie, na wysokim poziomie oraz sprosta wymaganiom postawionym przez przepisy prawa i będzie przy tym godny zaufania. Uczciwe wykonywanie obowiązków zawodowych to natomiast takie, w którym priorytetem jest szacunek dla prawa i przyjętych zasad, cudzej własności i brak zdolności oszustwa.

Zgodnie z art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw.

Zasada lojalności w stosunku do klienta służy budowaniu społecznego zaufania do radców prawnych przez konsekwentną pomoc w ochronie praw klienta. Oznacza to, że prawa klienta powinny być dla radcy prawnego zasadniczo priorytetowe w stosunku do innych praw czy interesów, w tym interesu publicznego czy nawet interesu samego radcy prawnego. Radca prawny powinien bronić tych praw w sposób profesjonalny, bez względu na ewentualne konsekwencje, które mogłyby go dotknąć. Należy również podkreślić, że zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Ochrona tego zaufania w odniesieniu do osób wykonujących zawód radcy prawnego powinna mieć pierwszeństwo. Osoby wykonujące zawód zaufania publicznego powinny postępować w sposób dający zarówno ich klientom, jak i szeroko pojętej opinii publicznej rękojmię spełnienia wysokich standardów w zakresie posiadanej wiedzy fachowej oraz odpowiedzialnego i wiarygodnego podejścia do spraw im powierzonych.

Zasada lojalności wymaga, aby radca prawny w sposób kompletny, staranny i rzeczowy poinformował klienta o wszystkich aspektach prowadzonej sprawy, udzielił oczekiwanych przez klienta wyjaśnień i wskazał rozwiązanie rekomendowane. Należy jednak podkreślić, że klient może nie skorzystać z rekomendowanych przez radcę prawnego metod i wówczas ma prawo oczekiwać od radcy prawnego pomocy prawnej w realizacji jego metody. Niezależnie od rekomendacji radcy prawnego, radca prawny powinien realizować wybraną przez klienta drogę o ile nie powoduje to konfliktu z innymi zasadami etyki czy przepisami prawa. Zasadniczym zatem zadaniem radcy prawnego jest lojalne świadczenie pomocy prawnej, a nie rozporządzanie prawami klienta. W przypadku sytuacji konfliktowej, w której radca prawny nie może jednocześnie pozostać w zgodzie z zasadami etyki i regułami wykonywania zawodu oraz postępować lojalnie w stosunku do klienta, powinna ona skutkować wypowiedzeniem pełnomocnictwa (Art. 8 KERP red. Scheffler 2023, wyd. 4/Woroniczka).

Nie znajduje zatem uzasadnienia stanowisko obwinionego radcy prawnego M. H., że ze względu na wypracowaną praktykę, w oparciu o orzecznictwo Sądu w S. oraz Sądu (...), które jest wybitnie prokonsumenckie, występowanie przed (...), w sprawie o sygn. akt (...), jak również sporządzanie kolejnych pism procesowych było bezcelowe.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w zaistniałej sytuacji, obwiniony radca prawny M. H. winien wypowiedzieć pełnomocnictwo udzielone przez klienta D. T. skoro rekomendowana przez obwinionego metoda czynności antywindykacyjnych różniła się od metody rekomendowanej przez klienta.

Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania.

W myśl art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych, chyba że klient wyrazi zgodę na odstąpienie od tego obowiązku. W myśl natomiast z art. 44 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest przedstawić klientowi informację o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę danej instancji, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej.

Należy zaznaczyć, że informowanie mocodawcy stanowi element wchodzący w skład standardu zachowania prawnika.

Przykładem naruszenia art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego są niewątpliwie nieprawidłowości w komunikacji z klientem dotyczącej prowadzonej sprawy, tj. brak informacji o wyniku sprawy, o stanie sprawy, o przysługujących środkach zaskarżenia.

Jak obwiniony przyznał, podczas składania zeznań w dniu 25 kwietnia 2023 r., przed Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcą prawnym E. W. (1), nie udzielenie skarżącej informacji o zapadłym wyroku oraz o przysługujących środkach zaskarżenia było wynikiem nieprawidłowości w prowadzonej przez radcę prawnego Kancelarii (...).

W orzeczeniu z dnia 22 stycznia 2014 r., sygn. akt WO-98/13 (www.kirp.pl) Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem. Naruszenie tego obowiązku stanowi nienależytą staranność przy wykonywaniu czynności zawodowych.

Jednocześnie należy podkreślić, że wymóg sumiennego i starannego, uwzględniającego profesjonalny charakter działania, w rozumieniu art. 12 ust. 1, nie oznacza zawsze bezwzględne obowiązku wykonywania czynności, które obowiązkowe nie są, takim przykładem jest uczestnictwo w rozprawie czy w posiedzeniu. Tylko wtedy radca prawny zobowiązany jest brać w nich udział, kiedy jego obecność jest obowiązkowa lub kiedy wymaga tego ochrona prawna interesu reprezentowanej strony, a brak uczestnictwa radcy prawnego w takim posiedzeniu może spowodować szkody dla tej strony. Należy zauważyć, że Sąd Rejonowy (...) zawiadomił o rozprawie w dniu 20 września 2022r., a nie wezwał radcę prawnego M. H. na rozprawę w dniu 20 września 2022 r., w sprawie sygn. akt (...), na której zapadł wyrok. Zatem w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nieobecność obwinionego na rozprawie nie stanowi naruszenia art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Nie stanowi natomiast usprawiedliwienia wyjaśnienia obwinionego, odnośnie niecelowości sporządzenia pisma przygotowawczego w sprawie o sygn. akt (...), do czego radca prawny M. H. został zobowiązany zawiadomieniem Sądu Rejonowego (...) z dnia 17 marca 2022 r. Należy zauważyć, że skutkiem procesowym nie złożenia pisma przygotowawczego jest możliwość pominięcia przez sąd wszelkich twierdzeń i dowodów (art. 205³ § 2 zd. 2 k.p.c.), a także uznanie przez sąd za przyznane twierdzenia strony przeciwnej o faktach (art. 230 k.p.c.).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., mając na uwadze powyższe, podziela stanowisko Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E. W. (1), że po stronie radcy prawnego M. H., który nie złożył pisma przygotowawczego, nie zawiadomił stronę skarżącą o przebiegu sprawy, o zapadłym wyroku, oraz nie udzielił informacji o przysługującym D. T. środku zaskarżenia - doszło do przewinienia dyscyplinarnego, tj. do naruszenia art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 i ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Stosownie do postanowień art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie może odmówić wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych w sprawach, które prowadził. Radca prawny nie może uzależniać wydania tych dokumentów od uregulowania przez klienta należności.

Jak wynika z brzmienia przytoczonego przepisu, radca prawny ma obowiązek wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od klienta dokumentów oraz pism procesowych w sprawie, którą prowadził oraz nie może uzależnia

wydania tych dokumentów od uregulowania przez klienta wynagrodzenia.

Najbardziej prawidłowym postępowaniem w zakresie wyżej przytoczonego przepisu, uwzględniającym zasadę należytej staranności oraz chroniącym radcę prawnego przed zarzutem naruszenia obowiązków zawodowych, jest umowne ustalenie z klientem sposobu postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem sprawy po zakończeniu zlecenia.

Postanowień takich nie zawiera umowa zawarta pomiędzy V. spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością z/s (...) W. a D. T.

o świadczenie usług antywindykacyjnych jak również ogólne warunki umów, które zgodnie

z pkt. 16 umowy stanowią integralną część umowy.

Nie mniej jednak, pomimo braku stosownych zapisów, na radcy prawnym ciąży obowiązek wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu umowy na podstawie której prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych w sprawie którą prowadził oraz zakaz uzależnienia wydania tych dokumentów od uregulowania przez klienta należności. Niezwrócenie przez radcę prawnego dokumentów, wbrew żądaniu klienta, uzasadnia roszczenie o ich wydanie. Jeżeli natomiast z tego tytułu klient poniósł szkodę, możliwa jest odpowiedzialność odszkodowawcza z tytułu czynu niedozwolonego (art. 415 k.c.).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. stwierdza, że w rozpatrywanej sprawie, doszło do naruszenia przez obwinionego radcę prawnego M. H. art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez nie zwrócenie klientce D. T., na jej żądanie, dokumentacji sprawy, uzależniając zwrot dokumentów od uregulowania należności. Stanowisko to znajduje potwierdzenie również

w zeznaniach obwinionego złożonych przed Z. Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E. W. (1) oraz przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym na rozprawie w dniu 23 października 2023 r.

Uzasadnionym jest również zarzut naruszenia przez obwinionego radcę prawnego M. H. art. 43 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zgodnie z którym na żądanie klienta radca prawny obowiązany jest poinformować go o posiadanym ubezpieczeniu o odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu oraz o organie przyjmującym skargi na działalność zawodową.

Jak wynika z wyjaśnień rady prawnego M. H., w związku z żądaniem skarżącej informacji o posiadanym ubezpieczeniu o odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu, obwiniony skontaktował się z ubezpieczycielem, otrzymał certyfikat, jednak z niewiadomych powodów nie poinformował skarżącą o posiadanym ubezpieczeniu o odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu, co stanowi naruszenie art. 43 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych radca prawny M. H. dopuścił się również naruszenia art. 43 ust. 2 kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez podjęcie pomocy prawnej bez ustalenia ze skarżącą zakresu usługi, wysokości wynagrodzenia lub sposobu jego wyliczenia oraz zasad ponoszenia opłat i wydatków. Obwiniony przyznał, że działał wyłącznie na podstawie udzielonego mu w dniu 18 grudnia 2020 r., przez D. T. pełnomocnictwa, tj. na rzecz klienta Spółki (...) Sp. z o.o. z/s (...) W., z którą to Spółką (...) zawarła w dniu 17 grudnia 2020 r., umowę o świadczenie usług antywindykacyjnych, bez ustalenia zakresu usługi, wysokości wynagrodzenia lub sposobu jego wyliczenia oraz zasad ponoszenia opłat i wydatków.

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. uznał radcę prawnego M. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) w związku z art. 6, art. 8, art. 12 ust.1 , art. 43 ust. 2 i 3, art. 44 ust. 1 i 3 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (ustalonego Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) i za każdy z wymienionych zrzutów na podstawie art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) wymierzył karę nagany oraz na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) wymierzył obwinionemu radcy prawnemu M. H. łączną karę nagany.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wymierzając karę nagany uznał, że orzeczona kara nagany będzie adekwatna do popełnionych przewinień dyscyplinarnych. Należy zauważyć, że celem wymierzonej kary w pierwszej kolejności jest prewencja indywidualna. Mając na uwadze, że obwiniony zarówno w wyjaśnieniach złożonych przed Z. Rzecznika Dyscyplinarnego E. W. (1) oraz wyjaśnieniach złożonych przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., na rozprawie w dniu 23 października 2023 r., stwierdził, że zarzuty D. T. oraz zarzuty wskazane (...) wniosku o ukaranie miały miejsce oraz że zostały wdrożone procedury aby wyeliminować nieprawidłowości, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona kara będzie adekwatna, dolegliwa i wypełni zakładane cele dyscyplinujące – wychowawcze, jak również spowoduje zaniechanie w przyszłości popełnienie przez obwinionego tego rodzaju przewinień.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70 ze zn. 6 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) i zryczałtowanymi kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu w kwocie 2 900 zł (słownie: dwa tysiące dziewięćset złotych), Okręgowy Sąd Dyscyplinarny obciążył obwinionego radcę prawnego M. H. płatnymi na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia służy Ministrowi Sprawiedliwości oraz stronom prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.

w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.